

РЕШЕНИЕ

№ 7607

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 20.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **10788** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и сл. от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Й. Е.,ЛНЧ [ЕГН] гражданин на Р., против решение № УП 111 от 24.10.2013г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отхвърлена молба на жалбоподателя за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на основание чл. 70, ал.1, т.1 във връзка с чл. 13, ал.1, т. 1 и т.2 от ЗУБ.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради нарушение на материалния закон и на процесуалните правила, както и че същото не съответства на целите на закона. Поддържа се, че административният орган не е преценил всички изложени от жалбоподателя обстоятелства и решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка. Също така не са взети пред вид фактите относно сигурността в Р. и основателния страх на жалбоподателя от преследване.

В съдебното заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява.

Ответникът - интервюиращ орган при Д. при МС, редовно уведомен, не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Участващият в делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на жалбата.

Съдът като взе предвид доводите в жалбата и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Й. Е. е гражданин на Р.. Роден е на 24.05.1994 г. в [населено място],

Р., неженен. Напуснал е Р. нелегално, и пристигнал в У.. Останал там няколко години, занимавал се с фермерство. От У. нелегално с кораб е преминал в Т.. Там работил дребни неща, давали му храна, но му се подигравали защото бил цветнокож и християнин. Говорил със свой приятел, който му казал да дойде в Б., защото тук не било така. Направил опит да премине нелегално в Б. и на 29.01.2013 г. е задържан от граничните власти. С молба, вх.№ УП 6560 от 29.07.2013 г. е поискал закрила в Република Б.. Желанието за предоставяне на статут е заявено лично пред длъжностните лица на Д. с молба № 1799 от 29.07.2013 г., на която дата е регистриран. В производство по реда на Глава VI, Раздел Ia ЗУБ, на основание чл. 67в, т. 1, вр. с чл.13 на Регламент /ЕО/ № 343/2003 на Съвета решаващ орган при Д. е постановил Решение № 4985 от 26.09.2013 г., с което е образувал производство за предоставяне на статут в Република Б., като е приел, че липсват доказателства за компетентност на друга държава, член на ЕС да разгледа молбата на чужденеца. Решението е връчено на 14.10.2013г. лично на оспорващия и като необжалвано е влязло в сила на 22.10.2013 г. и на същата дата е образувано ускорено производство. С чужденеца са проведени две интервюта – на 31.07.2013 г. и на 23.10.2013 г. В тях оспорващият дава противоречиви данни относно бежанската си история. Първоначално твърди, че е напуснал Р. през 2008 г. и останал в У. две години, докато във второто интервю заявява, че е напуснал родната си страна пред 2009 г. и останал в У. година и половина. Първоначалното жалбоподателят твърди, че е пребивавал в Т. три години, докато в интервюто от 31.07.2013 г. посочва, че престоят му там бил само шест месеца. Противоречиви са и основанията за напускане на Р., които посочва в двете интервюта - на 31.07.2013 г. твърди, че е напуснал страната тъй като двете му сестри били убити на полето от друго племе, докато на 23.10.2013 г. сочи, че едната му сестра била убита при нападение от семейство, с което имали дългогодишна вражда. Заявява, че желае да остане в Б., за да си намери работа.

Данните от двете интервюта са дали основание на интервюиращия орган да постанови решение, с което е приел, че по отношение на Й. Е. не са налице основанията по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, както и на чл. 9, ал. 1, ал. 8 от същия закон, за предоставяне на хуманитарен статут. Изложил е съображения в този смисъл, мотивирайки извода си за отхвърляне на молбата, като явно неоснователна, на основание чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 ЗУБ. Оспореното Решение № УП 111 от 24.10.2013 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците е съобщено и връчено на жалбоподателя на 29.10.2013 г. в присъствието на преводач. Жалбата срещу това решение е постъпила чрез административния орган на 31.10.2013г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 70, ал. 1, т.1 от ЗУБ, решението за отхвърляне на молбата като явно неоснователна на основание чл. 13 се взема от интервюиращ орган при Д. при МС. Видно от Заповед № 344/03.09.2010г. на председателя на Д., издателят на обжалваното решение – Р. С., младши експерт в отдел „Производство и настаняване”, РПЦ - С. е оправомощена да изпълнява функциите на интервюиращ орган в ускорено производство по реда на глава Шеста, раздел II от ЗУБ. Решението е издадено в предписаната от закона

писмена форма и съдържа подробни мотиви за основанията, поради които молбата на жалбоподателя е приета за явно неоснователна. В съответствие с изискването на чл. 41, ал.1, т.1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 7 от ЗУБ е взето становище на Д. по подадената молба за закрила. Съдът намира, че в административното производство не са допуснати нарушения на производствените правила, обуславящи отмяната на оспореното решение.

При издаването на решението е спазен и материалния закон.

От молбите на оспорващия е видно, че е поискал най - общо предоставяне на статут. Императивната разпоредба на чл. 70, ал. 1 ЗУБ задължава компетентният орган да вземе решение за: отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1; за прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9 или за образуване на производство по общия ред. В случая, основанийето за провеждане на ускорено производство е чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗУБ - влизане в сила на Решение № 4985 от 26.09.2013 г., с което е образувано производство за предоставяне на статут в РБ. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ интервюиращият орган най-напред е извършил преценка за предоставяне на статут на бежанец, след което е разгледал необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут. В хода на административното производство е установено, че жалбоподателят категорично отрича да е бил заплашван или преследван поради неговата религия, националност, раса, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение. Посочените причини за напускане на страната по произход не могат да бъдат свързани с нито една от изброените в чл.8, ал.1 ЗУБ предпоставки за предоставяне статут на бежанец. Събраните доказателства сочат, че не са налице и посочените в чл.8, ал.2-5 ЗУБ обстоятелства. Не се установява и риск от бъдещо преследване. Върху лицето не е упражнявано физическо насилие и не е било обект на репресии. От данните в интервютата е видно, че жалбоподателят желае трайно да се засели в страната или друга членка на ЕС за да намери работа. Съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец на службата на ВКБООН лице, което доброволно напусне страната си по чисто икономически съображения не е бежанец, а икономически мигрант. С оглед горното правилно административния орган е приел, че спрямо жалбоподателя не са налице основание за предоставяне на статут на бежанец.

Не са налице и предпоставките на чл.9, ал.1, ал.6 и ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя. Съгласно цитираните норми хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който е принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; 3. тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт; или е съпруг на чужденец с предоставен хуманитарен статут и на техните малолетни и непълнолетни, невстъпили в брак, деца, доколкото това е съвместимо с личния им статус или не са налице обстоятелства по чл. 12, ал. 2. или други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците. Интервюиращият орган е обсъдил всички предвидени от закона хипотези. Взета е предвид и приложената справка на Дирекцията „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански

фонд”, вх.№ 01-6790/09.09.2013 г., в която се посочва, че след политическите размирици през 2010 г. понастоящем политическата обстановка в Р. се оценява като относително стабилна. На 30.06.2013 г. влиза в сила прекратяващата клауза на бежанците от Р., т.е. всички руандийски граждани, напуснали страната между 1959 и 1998 г. ще загубят статута си на бежанец. Всичко това обосновава извод, че за жалбоподателя липсват предпоставките на чл.9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

Неоснователни са оплакванията за противоречие с материалния закон и неизяснена фактическа обстановка. Административният орган е обсъдил всички възможни хипотези, дадени в ЗУБ, и правилно е подвел събраните факти и обстоятелства под съответстващата правна норма. Анализирани са всички събрани доказателства както по отделно, така и в тяхната съвкупност.

Неоснователно е и оплакването за липсата на информация за обстановката в Р.. По отношение обстановката в тази страна интервюиращият орган се е позовал на предоставената информация за актуалното състояние в Р. от Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд”.

Предвид всичко изложено не се констатираха нарушения на процесуалния и материален закон по смисъла на чл. 146 от АПК, които да обосновават отмяна на атакувания административен акт, поради което подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 172 ал.2 от АПК Административен съд София-град, Първо отделение 20 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Й. Е., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Р., против решение № УП 111 от 24.10.2013г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: